

Αναγέννηση ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥΣΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' • Αρ. Φύλλου 28 • ΓΕΝΑΡΗΣ - ΦΛΕΒΑΡΗΣ - ΜΑΡΤΗΣ 2002

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με επιτυχία έγινε η εκδήλωση του Συλλόγου μας την Κυριακή 3 Φλεβάρη κατά την οποία κόπηκε η πίτα του Συλλόγου και έγινε και η εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου.

Πολλοί συγχωριανοί μας και φίλοι του συλλόγου μας βρέθηκαν το απόγευμα της Κυριακής 3 Φλεβάρη στο κέντρο "Αρχομάνι" στη Γλυφάδα όπου αρχικά έγινε η γενική συνέλευση του συλλόγου και μετά φαγητό και χορός. Στη Γενική Συνέλευση έγινε απολογισμός του συλλόγου από τον αντιπρόεδρο Γ. Κουλουρούδη για τα πεπραγμένα του συλλόγου, και για τον προγραμματισμό της νέας περιόδου. Μίλησαν αρκετά μέλη του συλλόγου

και είπαν τις σκέψεις τους και τον προβληματισμό τους για μια καλύτερη και αποδοτικότερη πορεία του συλλόγου, που να α-

ποβαίνει προς όφελος του χωριού μας και των κατοίκων του αλλά και να ισχυροποιεί τους δεσμούς των απανταχού Βασιλειω-

νοικούσων μεταξύ τους. Μετά έγινε και ο οικονομικός απολογισμός και το απερχόμενο Δ.Σ. απαλλάχθηκε από τη Γενική Συ-

νέλευση. Έτσι εξελέγη το νέο Δ.Σ. αποτελούμενο από τον Παντ. Αμπανούνη, Αγγελική Κοκκίνου, Μαίρη Μιχαηλίδη, Σοφία Στραβοράβδη, Ανδρέα Φετοκάκη, Μαρία Φετοκάκη, Γιαν. Κουλουρούδη και Στυλ. Πανέρη (αναπληρωματικό).

Μετά την εκλογή του Δ.Σ. κόπηκε η πίτα του συλλόγου, φαγητό και χορός. Ήταν ένα ευχάριστο απόβραδο για όλους μας και δόθηκε η ευκαιρία σε πολλούς να δείξουν το ταλέντο τους στο χορό. Τέλος, βραβεύθηκαν και τα παιδιά των συγχωριανών μας που πέτυχαν στις πανελλήνιες εξετάσεις των οποίων τα ονόματά δημοσιεύτηκαν στο προηγούμενο φύλλο.

ΕΚΛΟΓΗ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟΥ

Το Δ.Σ. που εκλέχτηκε στις αρχαιρεσίες συγκροτήθηκε σε σώμα μετά από πρόταση του Γ. Κουλουρούδη. Ομόφωνα εκλέχτηκε Πρόεδρος η Μαίρη Μιχαηλίδη, Γενική Γραμματέας η Αγγελική Κοκκίνου, Αντιπρόεδρος ο Παντ. Αμπανούνης και Ταμίας ο Γιαν. Κουλουρούδης.

Η νέα πρόεδρος του συλλόγου μέσω της εφημερίδας χαιρετίζει όλους τους Βασιλειωνικούς με το παρακάτω γράμμα της.

"Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι του συλλόγου μας θέλω να σας ευχαριστήσω για την τιμή που μου κάνατε να με εκλέξετε μέλος του νέου Δ.Σ. και στη συνέχεια το συμβούλιο να με εκλέξει πρόεδρο και σας υπόσχομαι να προσπαθήσω να ανταποκριθώ στις ευθύνες που ανέλαβα και να μην σας απογοητεύσω. Όπως πάντοτε, έτσι και τώρα, ίσως περισσότερο, μαζί όλα τα μέλη του συμβουλίου, θα εντείνω τις προσπάθειές μου για τη θετικότερη πορεία του συλλόγου μας προς όφελος του χωριού μας.

Ήθελα να σας παρακαλέσω όλους να θρσσκεστε πιο κοντά στο σύλλογό μας, να συμμετέχετε στις εκδηλώσεις του, να στέλνετε απόψεις και ειδήσεις για την εφημερίδα μας, να τον ενισχύσετε οικονομικά. Έτσι μόνο, όλοι μαζί ενωμένοι, θα μπορούσαμε να έχουμε το σύλλογό μας ζωντανό, ωφέλιμο για το χωριό μας. Με την βοήθεια όλων θα μπορούσαμε σύντομα να συνεχίσουμε την προσπάθεια για την ολοκλήρωση του "Σπιτιού του Βασιλειωνοικούση". Εύχομαι σε όλους υγεία και ευτυχία.

Μαίρη Ζαννάρου Μιχαηλίδη

Καλό Πάσχα

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου μας από τα βάθη της καρδιάς του εύχεται σ' όλους τους Βασιλειωνικούς σ' όποιο σημείο της γης κι αν βρίσκονται

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Υγεία και οικογενειακή ευτυχία.

ΔΙΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ 25 - 26 ΜΑΪΟΥ

Την 25η Μαΐου ο Σύλλογός μας διοργανώνει διήμερη εκδρομή (25 - 26) για Καλαμάτα Πύλο και λοιπά. Η τιμή είναι 38 ευρώ το άτομο και περιλαμβάνει μεταφορά, διανυκτέρευση σε δίκλινα δωμάτια και πρωινό. Είναι μια ωραία και οικονομική εκδρομή σε μια περιοχή που το Μάιο είναι πράγματι "μαγεία" με τις φανταστικές διαδρομές. Για κλείσιμο θέσεων στα μέλη του Δ.Σ.. Παρακαλούμε πολύ να δηλώσετε έγκαιρα (μέχρι 18/5) για να κανονίσουμε τα πούλμαν.

Συγχωριανέ, ο συνδυετικός μας κρικός είναι η εφημερίδα μας. Μαθαίνουμε τα νέα του τόπου μας, σκαλίζουμε τις μνήμες μας. Γι' αυτό ενίσχυσέ τη, διάβασέ τη και γίνε συνδρομητής της, στείλε το δικό σου κείμενο.

«ΧΩΡΙΟ ΜΟΥ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ, ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΠΡΩΤΟΕΙΔΑ ΤΟ ΦΩΣ ΚΑΙ ΤΗ ΖΩΗ»

"Ωραίο νησί και λέγοντας μονάχα τ' όνομά σου, μοσχοβολούν τ' ανθόνερα και τα ροδόσταμά σου"
γράφει ο ποιητής.

Αισθάνομαι να πλημμυρίζει η καρδιά μου από ευτυχία όταν τριγυρίζει στο μυαλό μου η εικόνα του χωριού μου. Έχω πολλά να γράψω, αλλά αν τα γράψω όλα θα γεμίσω πολλούς τόμους και θα χάσω πολύ μελάνι.

Αναγιγνώσκοντας τα λόγια του ποιητού, νοιώθω χαρά, λύπη, νοσταλγία.

Χαρά, διότι βλέπω μπροστά μου το μέρος όπου είδα για πρώτη φορά το φως του ήλιου, το φως της ζωής μου. Νοσταλγώ το χωριό, το σπίτι μου όπου έζησα χαρές και λύπες. Αυτή τη στιγμή βλέπω μπροστά μου τη βεράντα του σπιτιού μου και κάτω απ' αυτήν αντικρίζω τη στέρνα γεμάτη νερό, όπου καθρεπτιζόταν το πρόσωπό μου. Απορώ πώς δεν είχα πέσει μέσα! Δίπλα στη στέρνα βλέπω το περιβό-

λάκι που ήταν πάντα κατ' πράσινο. Κατόπιν το βλέμμα μου αγκαλιάζει το τεράστιο κτήμα που ήταν συνεχόμενο, γεμάτο δέντρα και τριγυρισμένο με κρινούς της Παναγίας.

Ήμουν τόσο μικρή που μου φαινόταν τόσο μεγάλο όσο και η απεραιτοσύνη της θάλασσας. Βέβαια εκεί κοντά δεν είχαμε θάλασσα, αλλά το παρομοιάζω σαν αυτήν. Το βλέμμα μου φτάνει μέχρι τον ορίζοντα και δε διακρίνω την άλλη άκρη του κτήματος.

Κάτω από το σπίτι, ήταν το κελάρι, μέσα στο οποίο υπήρχαν μεγάλα πιθάρια με λάδι, ελιές κλπ. Πιο πέρα βρισκόταν το ελαιοτριβείο και πολύ πιο κάτω ήταν τα ζωντάνια.

Το σπίτι μας ήταν μεγάλο, όπως κι η οικογένειά μας. Ήμουν μικρή και τα θυμάμαι όλα σαν όνειρο.

Μόλις μπαίναμε στην οικεία μας, έβλεπες μια υπέροχη τζαμαρία με κρύσταλλα όλων των αποχρώσεων: μπλε, κίτρινα, πράσινα που τα είχε φέρει ο πατέρας μου απ' την Αίγυπτο. Θυμάμαι τα ωραία σκαλιστά έπιπλα, τις βαριές κουρτίνες και τα περσικά χαλιά. Ο πατέρας μου, ο Τριαντάφυλλος, όταν δεν πήγαιναν καλά οι δουλειές του, νευριάζε με το παραμικρό όπως, όλοι οι άνθρωποι. Ήταν αυταρχικός, εν αντιθέσει με τη μητέρα μου που ήταν καλή γυναίκα.* Η μητέρα μου είχε βοηθό, αφού κάθε λίγο και λιγάκι ο πατέρας μου καλούσε το δήμαρχο, το νομάρχη κι άλλους. Με λίγα λόγια είχαμε ανοιχτό σπίτι. Επίσης είχαμε πολλούς εργατές στο κτήμα.

Μια μέρα αρρώστησε η μητέρα μου. Ξαφνικά βλέπω να έρχεται σαν σίφουνας η μακαρίτισσα η θεία μου η Βαγγέλα, αδελφή του παππού μου, η οποία ήταν αρχοντογυναίκα και μου λέει: "Τι κάνεις εκεί τώρα; Έρχεται ο γιατρός γιατί η μάνα σου είναι πολύ άρρωστη και θα πεθάνει". Από τ' αδέρφια μου, άλλα ήσαν στα κτήματα κι άλλοι είχαν έρθει στην Αθήνα. Ο πατέρας μου έλεγε σ' άλλο χωριό. Θα ήμουν 9 ετών. "Δεν βλέπεις συνεχίζει η θεία μου η βεράντα είναι γεμάτη πατάτες λοιπόν να πιάσεις γρήγορα να τις μαζέψεις". Για τότε τις μαζέψα, κάπου 20 σακιά, ένας Θεός το ξέρει. Κατόπιν σκούπισα και σφουγγάρισα τη βεράντα και συγχρόνως έκλαιγα συνέχεια κι έλεγα: "Παναγίτσα μου μην πάθει τίποτα η μανούλα μου, γιατί εγώ τ' θ' απογίνω". Αλλά ευτυχώς ο Μεγαλοδύναμος εισέκουσε τις προσευχές μου και την έκανε καλά. Εκείνη τη χρονιά άφησα το σχολείο για να την περιποιούμαι, αλλά μετά συνέχισα κι η χαρά μου ήταν μεγάλη. Στις πράτες τάξεις του σχολείου είχα δασκάλους τον κ. Γιαπράκο και τον κ. Μπουζούκο, δεν γνωρίζω αν αυτά ήταν τα πραγματικά

τους ονόματα. Στο θρανίο καθόμουν με κάποιο κοριτσάκι που ονομαζόταν Φιφή νομίζω Ζαφειρίου, καλή της ώρα, δεν ξέρω που βρίσκεται. Ζωγράφιζε κι έγγραφε πολύ ωραία. Είχα την εντύπωση ότι ερχόταν από άλλο χωριό.

Ποτέ μου δεν θα ξεχάσω το σεβαστό μου δάσκαλο, τον ασέμνηστο Εκατομμάτη, νομίζω Γιώργο, που μου έλεγε να σπουδάσω. Μας δίδασκε στις τελευταίες τάξεις του σχολείου. Θυμάμαι και την εκκλησία του Αγίου Γεωργίου, όπου μ' έβαλε να πω το "Άσπιλε, Αμόλυντε, Άκραντε, Αγνή Παρθένε Θεόνυμφε Δέσποινα" και νόμιζα ότι βρισκόμουν στους ουρανούς. Εκείνη την ώρα είχα συγκινηθεί πολύ. Αυτής της εκκλησίας το καμπαναριό, είχε σχεδιάσει ο πατέρας μου. Πολλές φορές μ' έστελνε η μητέρα μου να φωνάσω στο παντοπωλείο του Ζάνναρου. Ο υιός τους ο αειμνηστος Στέφανος, τότε ήταν μαθητής του γυμνασίου κι εγώ πήγαινα στο δημοτικό. Μια μέρα που με είδε μου λέει: "Ξέρεις, κάνουμε στο γυμνάσιο Γαλλικά. Έτσι γράφεται τ' όνομά σου στα Γαλλικά" ήταν πολύ καλό και σεμνό παιδί. Η μαμά του, μια καλοκάγαθη γυναίκα, παρακολουθώντας τη σκηνή, χαμογούσε, όπως κι ο πατέρας του. Ήσαν πολύ καλοί άνθρωποι. Σκέπτομαι από το παρελθόν πολλά: στο μυαλό μου έρχεται ο σύζυγος της θείας μου της Κανέλλας δεν θυμάμαι τ' όνομά του που της έλεγε όταν βρισκόταν στην αυλή του σπιτιού τους και μάζευαν κληματόφυλλα, ενώ συγχρόνως έκαναν κι άλλες δουλειές: "Τώρα που τελειώσαμε τις δουλειές μας Κανελλάκι μου, έλα να πάμε στο μοσχομυρισμένο κουζινάκι σου και να πιούμε το καφεδάκι μας".

Αλλά δυστυχώς ήρθαν έτσι τα πράγματα και σιγά σιγά χάσαμε όλα, γιατί ο πατέρας μου ξανοίχτηκε πολύ. Δυστυχώς πέρασαν τα μεγάλα κι ήρθαν οι στενοχωρίες. Άλλωστε, οι συγχωριανοί μου θα τα θυμούνται. Ήρθε κατόπιν κι ο πόλεμος και τα χρόνια γίνανε πιο δύσκολα. Δε θέλω να τα σκέπτομαι, γιατί

όπως λένε το παρελθόν δηλητηριάζει το παρόν.

Εν τω μεταξύ, τα μεγαλύτερα αδέρφια μου είχαν έλθει στην Αθήνα. Σιγά σιγά βρήκαν δουλειές. Εργαζόντουσαν και σπουδάζαν συγχρόνως. Δημιουργήθηκαν μόνοι τους.

Πόσο θα ήθελα αγαπημένο μου χωριουδάκι για πάντα να ζω εκεί κοντά σου και να μην έφευγα ποτέ από κει, κι απ' τους καλοούς μου συγχωριανούς στο Βασιλειώνικο! Όχι ότι δεν έχει κι εδώ ωραία μέρη, αλλά ο καθένας νοσταλγεί τον τόπο που γεννήθηκε. Μακάρι να είχα μόνο μια καμαρούλα κι εκεί να έκλεινα τα μάτια μου. Πάντως, η ζωή μου στο χωριό δεν συνάδει με τη ζωή μου στην Αθήνα, όπου η μοίρα η κακιά μ' άρπαξε και μ' έφερε εδώ. Κι αφού λένε ότι όλα είναι τυχερά, ίσως μια μέρα συναντούσα τον αγαπημένο σύντροφο της ζωής μου Γιώργο, τον οποίο έχασα. Τον γνώρισα στην Αθήνα, αλλά και στη Χίο να ήμουν πάλι θα τον συναντούσα αφού ήταν θέλημα Θεού. Καλύτερος άνθρωπος δεν υπήρχε. Ήταν πολύ μορφωμένος και θρησκευόμενος. Βοηθούσε πολύ τους συνανθρώπους του. Μακάρι να ζούσε! Ελπίζω μια μέρα να τον συναντήσω.

Τώρα έμεινα με την κόρη μου που είναι πολύ καλή και του μοιάζει. Όταν ταξίδευα, συλλογίζόμουνα πού αφήνω το ωραίο μου χωριό. Αλλά από την άλλη σκεπτόμουν ότι δεν θα ακούω πια, την καμπάνα που χτυπούσε πένθιμα όταν έφευγε από τη ζωή κάποιος συγχωριανός. Επίσης θυμόμουν όταν άκουγα να κλαίει το γουρουνάκι που σφάζανε τις γιορτές στο σπίτι μας. Εκλαιγε αυτό, έκλαιγε κι η καρδιά μου. Κουκουλιανόμουν κάτω απ' το πάπλωμα και το μαξιλάρι για να μην τ' ακούω. Συγγνώμη που σας κουίρασα, αλλά αυτά τα χρόνια δεν θα γυρισουν ποτέ πίσω.

Ελπίζω στο Μεγαλοδύναμο, αγαπημένο μου αξέχαστο χωριουδάκι, μια μέρα να έρθω να σε δω ξανά.

ΛΙΤΕΛΙΚΗ ΦΡΑΓΚΑΚΗ
(του Τριαντάφυλλου) ΒΙΡ-ΒΗΛΕ

αναγέννηση

ΒΑΣΙΛΕΩΝΟΙΚΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ

ΕΚΔΟΤΗΣ:
ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ ΜΑΙΡΗ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ Δ.Σ.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
το Δ.Σ. του Συλλόγου

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΕΣ ΧΙΟΥ:
Μ. Κράκαρης - Φ. Κοκκινάκης
Έλλη Κοντογιάννη - Κοκκινάκη

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ:
Κώστας Αμπούδης
Χαράλαμπος Κοιλιάρης

Δινάμεται δωρεάν
στα μέλη του Συλλόγου

Μεγάλη μέρα για τους χριστιανούς η Μεγάλη Παρασκευή. Μέρα λυπητερή αφού είναι η μέρα της κηδείας του Θεανθρώπου, που δίδαξε την αγάπη, την ειρήνη, την ισότητα ανάμεσα στους ανθρώπους και μη όντας αρεστός στο εβραϊκό κατεστημένο, καταδικάστηκε στον δια Σταυρώσεως θάνατο.

Η παράδοση λοιπόν θέλει τη μέρα αυτή συννεφιασμένη και μουντή να ταιριάζει με το πένθιμο κλίμα που κι αυτό επικρατεί παντού, και μέσα κι έξω στις εκκλησίες με τον αργό και βαρύ χτύπο της καμπάνας και τα μωβ κρέπια στα προσκυνητήρια και τα καντήλια. Ο λαός μας λέγοντας επιτάφιο δεν εννοεί μόνο τον επιτάφιο θρήνο μα και το ξύλινο εκείνο κουβούκλιο στο οποίο αμέσως μετά την αποκαθήλωση εναποτίθεται το χρυσοκέντητο πανί που συμβολίζει το σώμα του Χριστού. Αυτό το πανί, το ιερό σώμα και αυτό το κουβούκλιο, πρέπει να στολιστούν με τα ωραιότερα λουλούδια και μυριστικά που λόγω εποχής αφθονούν στη φύση.

Σε χωριά και πολιτείες λοιπόν και σ' όλες τις

Επιτάφιος Θρήνος

Γράφει: η Αγγελική Βλαχάκη - Δημητρίου

εκκλησίες, μικρές και μεγάλες γίνεται ιεροτελεστικά το στόλισμα του επιταφίου από νέες κοπέλες κυρίως, χωρίς πάντως να αποκλείονται και οι νεαροί που από το πρωί γυρίζουν στα διάφορα σπίτια και οι νοικοκυρές τους κόβουν και τους δίνουν τα ωραιότερά τους λουλούδια, κρίνα, τριαντάφυλλα, πασχαλιές, γαρύφαλλα, βιολέτες. Κάποτε την αποκλειστικότητα είχαν τα τριαντάφυλλα και μάλιστα μόνο τα άσπρα και τα κόκκινα. Σήμερα είναι διαφορετικά.

Όση ώρα διαρκεί το στόλισμα που γίνεται μ' απόλυτη συμμετρία οι νέοι και τα κορίτσια ψάλλουν στροφές απ' τα εγκώμια. Σε πολλά μέρη το στόλισμα αρχίζει απ' τα χαράματα για να 'ναι έτοιμος ο επιτάφιος γύρω στις 11 πμ.

Αφού στολιστεί ο επιτάφιος τοποθετείται στο μέσο περίπου του ναού και λίγο πιο μπροστά. Πίσω του και μπροστά στο ιερό τοποθετείται ο Ιερός σταυρός καθώς και ξύλινες εικόνες-ομοιώματα

της Παναγίας και της Μαρίας της Μαγδαληνής. Ο κόσμος σχηματίζοντας ουρά αρχίζει το προσκύνημα που κρατάει ως το βράδυ, ως την ώρα της περιφοράς. Όλοι πρέπει να προσκυνήσουν το Μαιωσλείο και τα μικρά παιδιά για να τα προστατεύει ο Χριστός το 'χουν για καλό να περάσουν τρεις φορές από κάτω. Σε πολλές περιοχές το 'χουν έθιμο, Μεγάλη Παρασκευή, να προσκυνούν τους επιτάφιους επτά εκκλησιών. Αλλού ο αριθμός των επιταφίων που θα προσκυνήσουν πρέπει να 'ναι μονός, όχι όμως καθορισμένος.

Αργά το απόγευμα αρχίζει η ακολουθία του επιταφίου στη διάρκεια της οποίας ψάλλονται τα εγκώμια, μοναδικά τροπάρια αφιερωμένα στα πάθη, τη Σταύρωση και το θάνατο του Θεανθρώπου. Ός ο κόσμος ψάλλει μαζί με ιερείς και ψαλτάδες συγκινημένος και όλοι παρακαλούν ν' αξιωθούν την Ανάσταση του Κυρίου. Ακολουθεί η περιφορά του επιταφίου που περνά από

πολλές γειτονιές και όλοι πετούν λουλούδια και μύρα ενώ πλήθη πιστών ακολουθούν μ' αναμμένα κεριά στα χέρια, που τους τα έχουν μοιράσει οι επίτροποι της εκκλησίας, στη διάρκεια της ακολουθίας.

Σε πολλές περιοχές της χώρας υπάρχει το έθιμο, οι επιτάφιοι πολλών εκκλησιών να συναντιούνται σ' ένα σημείο όπου γίνεται μια κοινή ακολουθία μικρής διάρκειας, σαν τρισάγιο.

Τέλος, όταν ο επιτάφιος επιστρέφει στην εκκλησία τον κρατούν ψηλά και ο κόσμος περνά από κάτω για ν' απλωθεί σ' όλους η χάρη του Εσταυρωμένου.

Σ' άλλες περιοχές όταν γυρίζει ο επιτάφιος βρίσκει την πόρτα κλειστή. Ο καντηλανάφτης από μέσα παριστάνει τον Άδη κι ένας παπάς το Χριστό που ο Άδης δε θέλει να τον δεχθεί γιατί ξέρει πως θα τον εξουδετερώσει και θα αναστηθεί. Τότε ο παπάς δίνει μια δυνατή κλωτσιά και μπαίνει μέσα. Έτσι ο λαός μας τιμά το Χριστό και τον συνοδεύει στην "κάθοδό του στον Άδη" κλείνοντας ζεστά μέσα του την ελπίδα της Ανάστασης.

ΤΕΧΝΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΜΑΝΩΛΗ Α. ΚΡΑΚΑΡΗ

Διπλ. Μηχανολόγου - Μηχανικού Ε.Μ.Π.
Ηλεκτρονολογικές Μελέτες
Εμπορία - Εγκατάσταση ειδών

- Θέρμανσης
- Ψύξης
- Κλιματισμού
- Ηλιακής Ενέργειας

ΚΑΝΑΛΑ 6

ΤΗΛ / FAX: (0271) 43 641
(πλησίον Αγροτικής Τράπεζας)

PANAGYM

ΕΜΠΟΡΙΟ & SERVICE ΟΡΓΑΝΩΝ
ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ

- ΔΥΝΑΜΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ ΠΟΛΥΟΡΓΑΝΑ
- ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΑ & ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΗΣ
 - ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ
- ΠΟΔΗΛΑΤΑ, STERPERΣ, ΚΟΠΗΛΑΤΙΚΑ
- ΕΛΑΣΤΙΚΑ ΔΑΠΕΔΑ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΩΝ
- ΠΡΟΠΟΝΗΤΙΚΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΑΣΚΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΙΣΙΝΑ
- ΑΞΕΣΟΥΑΡ ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΩΝ

PANAGYM - Μάνος Ι. Καρασούλης

Μικράς Ασίας 12 - Νέα Ερυθραία - 14 71 Αθήνα
Τηλ./Fax: 010 807 5524 - κιν. 093 56 4064

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

Πρόεδρος: ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ ΜΑΡΗ 8025741

Αντιπρόεδρος: ΑΜΠΑΝΟΥΔΗΣ ΠΑΝΤ. 6546514

Γενικός Γραμματέας: ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΑΓΓΕΛΑ 2816019

Ταμίας: ΚΟΥΛΟΥΡΟΥΔΗΣ Ι. 9426560

Μέλη:
ΣΕΣΙΑΙΑ
ΣΤΡΑΒΟΡΑΒΑΗ 9320067
ΦΕΤΟΚΑΚΗΣ ΑΝΔΡΕΑΣ 28035405
ΦΕΤΟΚΑΚΗ Γ. ΜΑΡΙΑ 2817521
ΣΤΕΛΙΟΣ ΠΑΝΚΡΗΣ 8955949

Επίτιμος Πρόεδρος: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΘΡΟΥΒΑΛΑΣ 8029.741

ΕΙΔΗΣΕΙΣ από τη Χίο

Ως υποψήφιος Νομάρχης Χίου κατέρχεται ο δήμαρχος του δήμου μας κ. Πολ. Λαμπρινούδης. Αυτό το είχαμε προβλέψει από καιρό και μάλιστα πριν από ένα χρόνο γράψαμε στην εφημερίδα ότι ο Δήμαρχος λόγω των νομαρχιακών βλέψεων αδιαφορεί για τα προβλήματα του χωριού, όπως τα λύματα και την αθλιότητα του Ψακί, τα χαλάσματα και λοιπά. Εν πάσει περιπτώσει ο σύλλογός μας του εύχεται καλή επιτυχία.

Άδειο και άχρηστο το φράγμα του Ζυφιά από ότι πληροφορηθήκαμε. Αποδείχθηκε «τρύπω» και δεν έχει κρατήσει νερό. Τελικά θα γίνει κανένα έργο της προκοπής σ' αυτόν τον έρημο τον τόπο ; Τόσα χρήματα ξοδεύτηκαν, δύο τρία χρόνια έμεινε ανεκμετάλλευτο, τώρα που το έχουμε ανάγκη έμεινε άδειο. Έλεος!

Μεγάλες αυξήσεις στα εισιτήρια των πλοίων τόσο για τους επιβάτες όσο και για τα ' αυτοκίνητα. Μάλιστα, σε ορισμένες κατηγορίες φθάνουν στο 25%. Γιατί βρε παιδιά τέτοιες αυξήσεις; πώς θα πάει μια οικογένεια στα νησιά μας; Μήπως

θέλετε να ερημώσουν κι άλλο; Γιατί κακά τα ψέματα, αν κάποιος Χιώτης δεν έχει σπίτι να μείνει, θέλει τουλάχιστον 100.000 δρχ. (μα τετραμελής οικογένεια) μόνο για εισιτήρια. Γιατί να μην πάει σε μια ηπειρωτική παραλία; Κάτι πρέπει να κάνουν οι φορείς της Χίου και η Ο.Χ.Σ.Α. όχι μόνο πανηγύρια.

Χειρότερο από της «Άρτας το γεφύρι» έχει καταντήσει η υπόθεση του φράγματος στις «κόρες το γεφύρι». Εδώ και 50 χρόνια όλο γίνεται και πότε δεν αρχίζει, πότε δεν υπάρχουν χρήματα, πότε άλλες προτεραιότητες, πότε το ένα, πότε το άλλο. Τώρα βρήκαν τα σκουπίδια. Θα πρέπει, λέει ο υπουργός, να χωροθετηθεί πρώτα ο χώρος των σκουπιδιών (βάλει καμιά δεκαριά χρόνια), ύστερα να μεταφερθεί σκουπιδότοπος (άλλα δέκα χρόνια), ε, να μην περιμένουμε και δέκα χρόνια να καθαρίσει η περιοχή, δεν θα κάνει και δέκα χρόνια για κατασκευή; Σίγουρα τον 22ο αιώνα θα είναι έτοιμο. Οπότε οι λιγοστοί πα Χιώτες που θα είναι στο νησί δεν θα το έχουν ανάγκη γιατί μια φουντάνα θα τους αρκεί για όλες τις ανάγκες τους. Δυσοίωνα και απευκτέο αλλά δυστυχώς, πολύ πιθανόν.

ΔΩΡΕΕΣ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΒΙΡΒΙΛΗ 60 euro Στη μνήμη του συζύγου της Γεωργίου, του αδελφού της Νικολάου Φραγκάκη, των γονέων της Τριαντάφυλλου και Τριανταφυλλιάς Φραγκάκη και Γεωργίας Ιωάννου Φραγκάκη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΩΑΝ. ΚΟΙΛΙΑΡΙΔΗΣ 100 euro Στη μνήμη των γονέων του Ιωάννη και Φιλιάς.

ΑΡΙΕΤΑ ΚΑΡΑΜΠΕΛΑ 30 euro Στη μνήμη του αδελφού της Παράσχου Μοσχονά.

ΝΙΚΟΣ Γ. ΡΗΓΟΣ 76 euro Για ενίσχυση του συλλόγου.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Μετά την σύγκλησή του σε σώμα το Δ.Σ. σε επανειλημμένες συνεδριάσεις του συζήτησε και αποφάσισε ορισμένα πράγματα που τα τελευταία χρόνια είχαμε ξεχάσει. Έτσι έστειλε επιστολή στο Δήμο μας και του ζήτησε να υλοποιηθεί η συμφωνία που κάναμε μαζί του και ήταν και ομόφωνη απόφαση της Γ.Σ. του συλλόγου μας, ότι θα πρέπει να ολοκληρωθεί τα μπετά του υπολοίπου ισογείου του κτιρίου του ξενώνα (ήταν όρος για τη νόμιμη παραχώρηση του ισογείου) ώστε να ξεκινήσει ο σύλλογος τα μπετά του βΕ ορόφου. Βέβαια απάντηση δεν πήραμε από το Δήμο ακόμη. Πιστεύουμε ότι θα έχουμε το επόμενο διάστημα, και ανάλογα θα ενεργήσουμε γιατί ο στόχος μας είναι κάποτε ο ξενώνας να λειτουργήσει κι αυτό δεν είναι ευσεβής πόθος αλλά στόχος εφικτός.

Το Δ.Σ. αποφάσισε την εκδρομή που αναφέρεται σε άλλο σημείο της εφημερίδας. Επίσης συζήτησε το θέμα των συνδρομών και πώς θα λυθεί αυτό. Όπως όλοι γνωρίζετε οι συνδρομές είναι σχεδόν τα μόνα έσοδα του συλλόγου μας. Πολλά μέλη μας επειδή πολλές φορές απουσιάζουν από εκδηλώσεις ή σ' άλλες δεν είναι ο ταμίας για να κόψει αποδείξεις, δεν πληρώνουν, με αποτέλεσμα και ο σύλλογος να στερείται εσόδων και τα μέλη μας όταν πληρώνουν να είναι υποχρεωμένα να δίνουν τα καθυστερούμενα κι έτσι να τους φαίνονται πολλά. Έτσι, αποφάσισε, ότι όποιος έχει να πληρώσει τα τελευταία χρόνια να στείλει τα χρήματα ταχυδρομικά στον ταμιά ή σε κάποιο μέλος του Δ.Σ. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι δε θα βρεθεί χωριανός που για 12 ευρώ το χρόνο θα κόψει την επαφή του με το σύλλογο και με τις ρίζες του. Γιατί ο σύλλογος έχει και αυτό το σκοπό να μας κρατεί κοντά στο χωριό μας.

Κοινωνικά

ΘΑΝΑΤΟΙ

ΑΘΗΝΑ: 22-2-2002 Φιλιά, Ιωάννη
Κοιλιαρίδη
ΧΙΟΣ: Κων/νος Νικ. Δανιήλ
Αργυρώ Ιωαν Ρίτσου
Βάσω Νικ. Λινάκη
Σίμος Παϊδας